

Vårsång.

(Karl Feldt)

H. Heimer.

Lifligt

Det är ljuf-ligt i vår-ti-den skal - - kas, innan hösten och

con bocca chiusa

gråhå-ren mal - - kas. Det är nöjsamt i spelan-de

ha - - - gar att lust - vandra i kär-le-kens da - - -

gar; se trä-den som majstänger bör-ja sig smycka, hvar

ört står med kro-nä i, bru-de - lig lycka. Ståden upp, alla

2.

sven-ner, från sto - - len, trä-den ut, al-la jungfrur i

so - - len! Ständén upp, al-la sven-ner från sto - -

len, trä-den ut, al-la jungfrur i so - - - -

träden ut alla jungfrur, träden

len, i so - - - - len!

ut alla jungfrur i so - - - - len!

dim e rit.